

Pacific Herald.

Sol. 25.

Tacoma og Portland, Wash., 119 So. 14 St., 25. Juni, 1915.

Nr. 26

Synodemødet i San Francisco.

Følgende Resolution blev enstemmig tilfældt af Synoden i San Francisco.

WHEREAS, The Norwegian Lutheran Synod of America, in convention assembled, set aside its deliberations to participate in the Norway Day celebration June 3, and did so participate, and,

WHEREAS, Pastors and other members of our church have rightly taken a more or less prominent part in said celebration as well as in the Norway Representation at the Panama Pacific Exposition, and,

WHEREAS, It is a well-known fact that intoxicating liquors were dispensed in the Norway Building on said day, and,

WHEREAS, This is a reflection on our nationality and on our church and a cause of offense; Therefore, Be It

RESOLVED, That we, the members of the said Norwegian Lutheran Synod, in convention assembled, this 6th day of June, 1915, do hereby deplore that the management of the Norway Building permitted the premises to be used for such purposes.

Har sent.

(Udførelse fra før. Nummer.)

Jamd alt siger Verden af Du under dette store Ods vide Skæppe, som er den hele Skabning som Her, nemlig Guds Gødhed. Gud — som Skabningen som gjerne vil kalde den gode Gud — er allfor god, alle alene til at ødelægge Verden, men endog til at ødelægge en By, den Du har bygget i et tal Verden, — og jeg som har det samme om mit Gud. Men hvilken Gud som ødelægger et Hus, hvilken ikke til, hvorfor ikke en hel By, hvorfor ikke en Verden? Tror I, at en By's ødelæggelse for Eksempel blader kom fra at udvise Gødhed. Eller at hvad er

vis Gødhed af Sand kan pådrage sig hans Straf? Vider mig da — hvis I kan — Gødheden, hvor den Gødhed er ender, som kan pådrage Guds Ungnemighed, og hvor den begynder, som man vente sig fra Straf! I havde Sodoms Indbyggere som onde; men selv nogle de sig nok for at dømme sig selv som hørdt, Marthende, naar det omgaaet andres Jæll, blinde for sine egne — deris Gødhed I til ender Tid det uigjensigte Menneffe. Tror I, at Sodoms Indbyggere var blinde for de Menneffers Jæll, som omkom i Søndeløden? Nei, langt derfra — men at stilles ved Siden af sine Menneffer, hvilken strigende Hverterlighed! Det kostet lidet at være streng, naar Taler er om andres Jæll. Men at du — du selv — er blinde, je derisod optræder til Andres Jæll — det er noget, som man ikke vil erstatte, uden at have medtaget Andes herrensind, ligesom David til Nathan fortæller ham.

Der var endog halsbellige Fordragelagere, som havde gjort Ledsagningerne tillige med deres betyngte Hverter: Var de alle Adrahand gode Venner; nemlig havde den rustet sig hele Gud for at befri dem fra Herrensindens Ønder? Og hvem ved, om alle den hellige Potentia, som Gud igjens den Tid end havde vist sig, holdt ved i Ønnen for Sodoms i denne Jærns Stund? Og hvorfor skulde man kunne forstare sig, at den skulde ødelægges? En Regn af Vand og Svovl — hvad forstod man dermed? En Overjæmmelse — dette kan man nok betynde; — der er Vand i Overflødighed som Jordan; — men en Regn af Vand og Svovl? Hvor findes det Elementet her til i Luftens medmindre Gud skulde ville skabe et nyt Stof for netop at gøre Brug af det til sin Verdens Udgydelse, som om Naturens ualmædige Kræfter ikke skulde være nok til det skaffede Sodoma.

Jeg udelader andre Sikkerhedsgrunde, som kunde være anførte af Sodoms Indbyggere. Det var og som en utrolig Ting, at den eneste Familie i Sodoma, den eneste, som herrens ind havde lavet at spare, og her var den eneste, som kaldt sig Dommen; til medens det ikke giver sig nogen No, for end ødelæggelsen

Engel lovede at spare Noer, tro de andre — selv Dots egen Familie, at man gjer Noer af dem, og de gjer selv Noer af det og vedblive at spise og drikke, spise og sælge, plante og bygge.

Ku vel I tilfældige spatter fund Reviser af Truffen er jøll, „Hjert og drifter!“ Men hvad er det for en mest Eft, som sæter hen over Ederes By og Cængu? Hvorfor kommer den bespæderige Regn, blandet med Vand og Svovl, som forfører Eder, som lader Ederes Stenme herde? O, naar Jiden som Dummelen, der overraskede Eder for at hene de svrige Røgkammer til Eksempel — hvis disse forstøvet har Fine af se med, — har fortæret Eder, naar der ikke findes nok af Vand og Svovl i Luftens, nok af brændende Svovl i Jordan til ganske at ødelægge Ederes Land — naar Hvedet for en By, endog sine blide ødelægt med det hele Land, som ligger imellem dem, — naar denne frugtbare Landbrugsning bliver forvandlet til en umædelig Strækning af Sand, som Eksempel herrens ind vil lade Høst-Ejeren ved Grund af den frugtbare Svovl, hørmed den Brødder er oplyst, ja det bøde Noer, her til intet lærde Hæsen kan være i det — naar Guds Land er Høst den jøllige Verdens Skat, Ederes Jærnsind herrens ind marolle Verdens Skat, og Ederes Røge selv et Udtræk for Røge — o, maatte da det mindste — om end for sent for Eder selv — Jærnsind lerte de tilkommen de Slagter, om Truffen blot var til Jællindningen og hvortil de s Stenme, som havde lagt til Ederes I skulde ingentunde de, udgik — for at alle Sodoms og Gødheds Skabne skulde endog blive taalelige end Charazins og Belshaides — og moner end vore Byer Verden, Marseille, Lyon eller Paris.

Bl I have et fjerde Eksempel? Jeg har allerede vist Eder tre, uden at forlade alle Høst, som jeg endnu langstaa har udtrækt, Gud truer Menneffe, Menneffe herrens ind sig — Menneffernes Høst og ødelæggelse endog Truffen og ødelæggelse forstent dem, som Høstet for at vandre i Troen, vilde på Guds Truffen, for han fuldbredte dem —

Eksempel på den Menneffernes Høst, der stiller den gødhedsindige Udbredelse tilfældt i Østingen. — Menneffernes i Eksempel, der vil vilde, at de ikke kunde den se sig Gødheds Høst, hvis de veddes at friste Gud, de friste Gud i det Eksempel, de de skulde ødelægge Grund fra til det forstøvede Land, og blev derpaa lødige tilbage i Eksempel, indtil hele den Slægt, der udgik fra Egypten, var omkommet på to Noer, som var de eneste, som blev belevet tro blandt dem alle; — Menneffernes under Erveringsallden, da det Noer dem forstøvet, at Høsten i Røgen skulde blive forvandlet til en bestående Udbredelse, hvis de forstøvede sig med det gamle Indbyggere — de forstøvede sig med dem fra den jøllige Dag af sin Høstindtænde, og derpaa blev de fra at høre se, det er den uigjensigte Menneffes Høstige Høst.

Det er mere specielt Jærnsind, som imed at være sat til et levende været Guds velsignede Høst, det uigjensigte Høst på Jordan, der skulde være og Reg i domed 400 Noer: — Menneffernes under Høstingen, Høst de var underrettede om, at Jerusalem skulde blive indtaget og Tempel nedbrændt, hvis de veddes med sin Høstindtænde, de veddes samme, det det ødelægt Jerusalem med fremmede Gøder, og Høst derfor også ødelægt af Menneffernes, som indtog Høst, hørmed deres Land og satte dem i et 70-årigt Røge. — Mit dette berstet jeg sin Høst og gøge nu over til et andet Eksempel, som er taget fra det nye Testamente og Jærnsind.

Da det andet Jerusalem, Høst af sit nye Tempel, havde ødelægt den forstøvede Tid grove Overtro med den, om end mere sine, som dog et mindre forstøvede forstøvede Overtro, da det havde ødelægt Gødheden med den trofaste Salomons den Døder og mot Guds egen Høst, udvalte Jesus følgende Eksempel med Staden — det han grad over den — o, hvorfor lartoo ikke vi, at se alle vore Tærns Begt til vore Høstindtænder? — „De Dage skulde komme over dig, da dine Gøder skulde lartee en Høst omkring dig og befæste dig rundt omkring og trænge dig

allevegne, og de skulde lægge dig
fiet og sbe og dine Hjern i mig og ikke
løbe Sten paa Sten i Mig, fordi du
ikke kendte din Besøgsstid." —
Og — „naar I ser Jerusalem belei-
ret rundt omkring af Stridskæde, de
mæret, at dens Edelegge er
kommen nær. De, som da er i Jeru-
salem sig til Hengene, og de som er
midt i Staden, vige ud derfra, og de
som ere paa Landet, kommer ikke ind
i den. Thi disse ere Femte Dage,
og alt, hvad fremet er, skal fridkom-
mes. — Der skal være stor Råd paa
Jorden og Berde over dette Folk,
og de skal falde for Sverdets Død og
føres fangne til alle Fæstninger, og
Jerusalem skal nedtrædes af Hedning-
erne, indtil Hedningernes Tid
fuldkommes." (Luk. 19, 43; 21,
20).

Over troede denne Trusel? Dem
kunde tro den? Hvorledes kunde en
Fog falde i Herrens Haand, som var
omgivet af tredekkede Mure, og som
var forstærket af en Befæstning, som
var lapper, ja rullende og forskullet?
Hvorledes kunde Herren overgive til
Hedningernes det Folk, som han har
udvalgt til sit Venndomsfolk, den Du
som han havde valgt til „Stedet for
sin Trone". — det Hus, hvormed han
havde sagt: „Mit Hjerte og mine
Olue skulde balle paa det." — den
Korset, som Profeterne havde for-
udsagt skulde være Skuepladsen for
hans lykkelige Nige? Hvorledes og
hvilke vilde Love i Historier kunde
Hæderne blive adspredte blandt alle
Rationer paa Jorden uden at løse
sit Hændemærke, „omværende" —
liger Profeten — „Mundt alle Følge-
slag ligesom Rørnet i Soldet, uden
at der falder et eneste Korn til Jor-
den?"

Hvorledes — at gjenkæde Eder?
Hvorledes kan meget I vil; men alle
dette underlige Trusler je I dog
virkeliggjorte Ord til andet. Se, Py-
en, som var vindtagelig, indtoges af
en Flende, som forbauses over sin
egen Tapverhed, hvilken den ikke ved
at forsikre paa anden Maade, end
ved, at en eller anden Herrens Gud
nuu have staaet paa deres Side. —
Se, Herren forlader sit Folk, Temp-
let nedbrændes i Gruis, Jerusalem
edelagges ligesom Grundten, og He-
roellernes Vand lægges øde av Hed-
ningerne

Se Hæderne adspredte blandt
alle Følgeslag og vandrende under
alle Himmel med det uskyldige Mød,
som de vedskalte over sit Gode
„Hans Blod komme over os og være
Sær"! Alid vil I kunne adskill-
dem fra andre Mennesker; thi de be-
dare sit Sprag, sit Tonespil, sine
Sæder, sine Ansigtstræk, sin und-
erskellige Karakter, og er altid lær-

dige til at samle sig paa første Lega-
for at stadfæste Profetens Ord, ligesom
nede som de har bekræftet
dend Trusler. Gaa og lyvng den
første Jøde I se, om Gud er tro i si-
ne Trusler, eller hvis is Eler endnu
bederker deres Lide og Jærligheder
dem fra at je den Jordbælle, de-
har samlet vandrede det andet Jeru-
salem et Kongerike, som har vare
i 18 Aarhundreder uden at have
naaet sin Ende. — nu vel, lyvng
ham ikke, betragter Iomt blot og læ-
ser paa hans Bænde — det paa sam-
me Tid aabenbarer haade Stoltbed
og Druugelse — læser det Svar, I
sige. „Ja, I vil je i enhver Jøde et
værende og vandrende Bænde for, at
den Stomme, som har sagt: „I
skulle ingenlunde do" — er en Væ-
nens Stomme, og at, naar Jesus har
sagt: „Derfor I ikke omvænde Eder,
skulle I omvænde", saa er dette Ord
nat til, at I vandværeligen ma
omvænde, hvis I ikke omvænde
Eder!

Og nu det femte og sidste Exem-
pel skal I selv afgive.

I alt, hvad vi nu har bragt i Er-
indring, og hvortil der uden Væv-
lighed kunde føies mange andre Ex-
empler, har vi fundet en saadan ve-
gelossig jevu Gaa, at man ikke
vilde have løst nogen Jære for at
bedrage sig, om man paa Jorhaand
havde skildret Døgnshedernes over-
ensstemmelse med Spaadommene.
Nu vil I sigesom jeg vilde have
tunnet forlutt Jerusalem Jndtagel-
je, jænd den indtrof, overensstem-
mende med Jesu Kristi Spaadom,
vil jeg ogsaa hølge Jesu Kristi Tru-
sel kunne forhandle Eder Eder
Skæbn.

Jeg stiller mig da i Kæmperne paa
Dagen efter Dømmen, og vil forhol-
le Eder, hvad der vil hændes Eder. I
som dog berer min Tægt's Trusel
og som længer Eder med et halvt
Haand, at den ikke vil blive adført.

Paa den Tid, da Værelsesbæren-
for Menneskene endnu varede (jeg
taler som efter Dømmedag), var der
det 10de Aarhundrede efter den
friskaldte Tidregning i en Fy, ful-
det Paris (du, som læser dette, sæt
din Paa eller din Vagde Naan He-
det — min Spaadom glæder ogsaa
den, hoo den end hører i Verden),
Mennesker som rolle sig — som Krist-
ne — af at besidde Guds Død og
som Pestilenser af at ere dog i af
sin Skæbne. De læste i den hellige
Bog: „Derfor I ikke omvænde E-
der, hvis I omvænde", men deres
Olue vare som luffede. Mere end
den Kristi Hæner had dem indfær-
lig om at lade Ordets alsvælige Op-
fordring gaa sig til Hjerter, men de-
res Ord lalte sig i Hæften. En af

dem besvar dem saaledes den 15de
Dag i Januar Maaned Maret 1854
eller Jesu Kristi Jædel (du, som læ-
ser dette, sæt den Dag og Aar, du
læser mine Ord, Hædet — mine Ord
gælde ogsaa den Dag og det Aar)
af første Tid til hvad han forfænde,
— men forglæves. Højsom Adam
Højsom Roofs Samfædige, Højsom
Vots Redborgere, Højsom Jæderne i
Jerusalem laante de vilige Fret til
den bedrogerige Strømme, som fra
Aarhundreder 111 Aarhundreder
gledtog: „I skulle ingenlunde do"
Højsomanten sagde: „Gud har sag-
det". Men de læste hos sig selv.
„Ja vel, men hvad mener vel Gud
med det?" Højsomanten sagde dem:
„Jædet er tydeligere end denne Tru-
sel." Men de læste hos sig selv.
„En Værelsesbærelse er altid duffel."
Højsomanten sagde dem: „Eder det,
som hændte Adam, Roofs Samfædige,
Vots Redborgere, Jæderne i Jeru-
salem;" men de læste: „Ting
er nu ganske anderledes." — Højsom-
anten gjorde hvad han kunde;
men de vil bort, det Rogle sagde:
„Denne Mand har lalt godt." An-
dre: „Dette var en alvorlig Tale-
ment vi maan læse over den." Dog
de veddes som de havde været, indtil
Døden kom og overtraffede dem i de-
res Ubedværelighed; — og nu er de
i dette Fines Sted. Denne Sig-
mond, som havde samlet jordfæste

PARKLAND MERCANTILE COMPANY
W. J. Frohman, Prop.
Dealers in Gen'l Merchandise
Give us a chance. We are
here to satisfy our customers.
—
Prøve os. Vi gjør vort bed-
ste i at tilfredstille vore
Kunder.

Skalte, men som ikke var sig i Gud,
som ansaa Verden for vilson god
naar det hans Jædel blev fremmet,
som laade i Serlighed og Glæde —
ligesom hin i Evangeliet — som tro-
de Jædet at have af bedværelse sig, da
han ikke havde erberøvet sig sin Jær-
neme ved Uretfærdighed, denne Mand
som læsten kendte Røget, ei heller
Tro, ei heller Værelsesbærelighed, ei
heller Værelsesbærelighed, ei heller det
at leve i selvfornegtende Opofrelse —
se, nu lber han og antaader Abra-
ham, hav Værelsesbærelighed med mig og
kend Bogens, for at han kan dyppe
sin Fingre i Vand, at han kan kom-
me og løse mig. Thi jeg pines for-
ligen i denne Lue — men nu er det
for sent.

Denne Jættige, som var aldrer
upindt af dette Guds Værelsesbærelse og
Værelsesbærelse og trodsig luffede Fret
for den hærliche Røst: „Anumer hid
til mig, alle I, som arbejder og ere

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

20th Year
Opens
Sept.
22

Second
Semester
Opens
Jan.
25

WHERE IT IS.—At Parkland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.

WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.

WHAT IT HAS.—Nineteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a well equipped library, a well furnished dining and laboratory, the hearty goodwill of former students.

WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or life.

ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, French, German, Civ-
il Service, Preparation, Domestic Science. A special department for
Intelligence, Strong courses in Piano, Typing and Voice.

ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletic, Band, Orchestra, Chorus,
Glee Clubs, Dramatic, Literary, and Mission Societies.

SPECIAL FEATURES.—Rigorous atmosphere, best instruction, lowest pos-
sible tuition, short terms, no excessive examinations, great freedom in selecting
courses. Students may enter any time and find classes to suit them. All are welcome
regardless of age, nationality, or church connections.

EXPENSES SMALL.—Tuition, board, books, and washing, 18 weeks, \$100; 18 weeks, \$125;
3 weeks, \$50. Cheaper to attend school than to pay your board at a hotel.
Catalogue tells how we do it. Write for it.

Address
R. J. BOWEN, Principal,
Parkland, Wash.

besvarer: jeg vil give Eder Gode for Ederes Gode" — som Hæbet for at lade sig i Guds Tilfældet. Fruerede med Gud og med Menne-

Teerne verdslige Gvinde, hvis Hjerte, hvis Samvittighed var lagt paa mere end en Gang med Evangeliet: "Det er nødvendigt for dig og for enhver anden, som vil leve med Herren, som forsøger ham, eller med det Selskab han lever i."

For sent! — O. Mit Gode — Gud som er Selve Gode selv. For sent! det vil sige, at Stulen er Menneske og er i sinde og er et med alle de Tingde.

Men jeg er ikke for sent for Eder, som nu lever eller lever ikke mine Gode! Det er ikke den verdslige Gvinde, jeg har hændt ved mit Gode Gvinde, det er kun en Gvinde, en, hvad der endnu ikke er Gode!

For Eder varer Tiden endnu: til Eder taler Gud endnu; for Eder er hans Råde endnu tilfølgelig — for Eder er Afsindens Kræft endnu nok og ubdødelig sig ligesom for dem som stier for at være Gode.

O, jeg vil tale for — ikke det ikke som Jesus stord. Se den, som er ligegyldig med en Trusel, hvis Sandhed den forfærdede Afsind selv har befærdet. Modtag den i Leo paa Gode afre Vidnesbyrd og uden at vente, indtil I har Erfaringen for Eder! — Erfaringen, som man ikke kan vende, uden at man bliver for-

søger, uden mine — alvorlige som Høje er, men dog smide, dog fulde af Værdighed, og som jeg har frans villet for Eder for at bringe Eder til at lære Gode. Modtager Truslen om alle simpelt og ligesom, ligesom et Barn, der mindre frygter at overbringe en Trusel, end for at fornøjle den. — og ligger aldrig til det Gode, som den gamle Bløde altid holdt Eder i Gode: "I Høje ingenlunde ja." Modtager den uden at tage Eder med Tanke om, at det vil blive for uanstændigt for Eder at omvende Eder; ligger der er Morte i Ederes Hjerte vil I finde Gode Gode; jo fortæller blot, og Gud vil lade Eder. Modtager Truslen, den lader til Eder som Gode Gode, som en Farmande af hans Værdighed, som et Bland fra hans ledelige Hjerte, som lever Eder af den Råde og Gode, som stades i hans uanstændige Barmhjertigheds Etale.

Saa langt jeg lever, siger Herren, jeg har alle Begreb i den Høje Gode. Saa i, at hun omvender sig og lever og lever vil I de, I Jorden Gode! Dog, hvis I høre hans Råde, forlader alle Ederes Hjerte!"

Jeg, mens Gud taler til Eder, jeg siger Gud — og ikke jeg; thi jeg har ikke sagt andet, end hvad jeg har sagt fra den trillige Gode; idag — medens I skal leve, medens I kan, medens I vil; idag og ikke imorgen! Skal jeg sige Eder alle mine Råde? Cyter af Sandhæd — idag — eller aldrig!

Spørgsmaal er der i denne Forhandling, hvorfor denne Råde er det? Jeg ved det ikke. — Gud ved det! At her dog måtte være — En betændelse, og at dette måtte være sig! Amen.

Dit Barn skal ogsaa være et Gode Barn.

Tal den er Gode Gode. Ligesom Herren ved sin gamle Råde, hvilke i den gamle Råde beslægtede sine mod til gamle Begreb og Mod, som at de er og skriver Sædvaner, Alviden, No og Sædighed, læsede giver dem ogsaa ved Sædvaner, som er Sædvaner og Sædvaner med Gode Gode. Som det er Gode a Menneket, den nye Tid, som at det ved Sædvaner lever et Gode Gode. Udvælt Sædvaner har et Høje Gode, som gaar over Menneket Gode og hører den gamle Tro paa Gode Gode og forførdelige. Alviden i det gamle Gode Gode for Barn i Råde "Gode" af Høje Gode og Trusel, af Sædvaner og Gode lade Gode. Barnet lever og lever ingen Gode; thi det ved, at den som den er, uden Gode Gode Bemærk-

den Frygt, naar Gode bærer det paa Armen; thi som hævde det. Til, hvad den stier, hævde det at erholde fra Gode, og naar det er i Gode, søger det sin Gode hos ham. Derfor fortæller Gode, at vi skal vende om og blive som Barn. Man kan høre om det af Gode. Naar de har Sædvaner til en Gode og Sædvaner Menneket. Iver skalde vi da ikke Sædvaner os over, at det lader os uanstændigt at have Tilid til den alværdige Gud, et adre bare Hjerte for ham og at tage i Hæden ved Tilid til ham. Vi beklager et Barn, som ikke mere har en Gode, til hvem det sin Gode, men man vilde og græde ved Gode. Iver langt mere skalde vi ikke beslekte et Menneket, som ikke har nogen Gode i Gode. Hvis Sie ser paa ham, af hvis Gode det kan sagt all, hvad det har i Gode, som leder og lærer det, og lærer det, naar det i Hæden stades til ham. Den hele Sædvaner, som et Menneket har her paa Jorden, ligger der, at det er af Gode kan fra, at Gud er det Gode.

Det er ogsaa den gamle Truel som fortællere kan høre, at de ved, at deres Barn er Gode. For alværdigt Menneket er, lærer det utværdigt det, hvor det mest effer En Råde, som plejer et Gode Barn, og med Læser ligger ved hans Gode. Iver vel: "Mit Barn er Gode", men vel hende, om hun kan tale sin Råde og sige: "Dit Barn er Gode. Naar Gode ser, hævdes Ede lader og Sædvaner lader udvælt sig til Gode, som er ham vel beslekte og beslekte, men kan han se op til Gud og sige: "Se, dit Barn lever til Gode og af Verden og af Tjeneren, men du har omvendt Verden og sin Gode og hævde dit Barn." Naar Gode er Gode Gode, og Gode Gode Gode Gode, som hævde det vel langt for Gode at rive sig løs fra Gode, som har ved Gode, men de ved, at den, som er den gamle Gode for all, som lades Gode, aldrig har. Hvor om er dog et Gode og en Gode i hvilken man ikke mere har Sædvaner Sædvaner. Gode er dog Sædvaner der hævde til Menneket. Sædvaner, som Sædvaner, og som Gode de arme Gode der uden Truel og Sædvaner i Gode og Gode, naar Sædvaner til Barnet i Gode og Sædvaner lader Gode i Gode Gode. Gode langt man det dog være at hævde et Gode Gode, naar man ikke ved, naar man ikke ved, at det bliver lade af sin Gode, og at det gaar til ham.

I det gamle Testamentet er det Gode, som Gud Gode hævde med sin alværdige Gode, et Gode

den Tænde. Med ingen Sædvaner Gode Gode til Gode. Gode har det Gode, som en Gode effer in Gode. Gode effer Gode lader, straffer og lærer Gode det, men ikke for at hævde det, men for at hævde det til Gode, og naar det da i Gode råde til ham, som hævde han sig over sit alværdige Gode. Gode hævde den ene Gode effer den anden for at hævde til Gode, og fortænde det sine Gode Gode, men altid effer de den til Gode Sædvaner Gode, som vil vende Gode til Sædvaner, naar Gode ikke effer om til ham. Gode giver det i sine Gode Gode og lader det Gode i et langt, langt, langt Sædvaner, for at det kan hævde til Sædvaner og effer, at det lader idelig Gode og Gode og lærer Gode sin Gode og ikke lader ham. Gode vilde man dog de Gode, som i det gamle Testamentet bestandig blot ser de u Gode og Sædvaner Gode, men det er den gamle Sædvaner af hans Sædvaner og Sædvaner, som ikke har Gode i den Gode Gode, men vil, at han skal omvende sig og leve.

En Gode kan ikke nok Sædvaner Sædvaner for at hævde og hævde i Sædvaner til sin Gode, som at han under alle Gode Sædvaner og Sædvaner kan hævde paa hans Gode og hævde, som at hans Gode ikke skal fatte Læser over de Gode blandt Gode Gode.

Jeg tror, at et Barn uanstændigt kan tale som i sit Gode Gode; det kan komme paa Gode, men Gode Gode Gode omgiver det som Gode og drager det igennem Sædvaner paa den gamle Gode. En som Gode Gode Gode effer Gode Gode Gode en meget verdslig Gode; Gode Gode og Gode Gode Gode i Gode, Gode hævde, og de gamle Gode Gode Gode Gode. Gode som Gode fra Gode, som det hævde ham over Gode Gode; som Råde hævde den, at

(Fortf. paa Side 8.)

Berglund Bros. Kaffehus. Bødet Bort Kaffe i Byen med Fløde, Sukker og Kager for bare 5 Cents. 1208 Commerce St. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT DENTISTS. 1156 Pacific Avenue Room 106. Tel. Main 4551. Tacoma Wash.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
 Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
 Phone Main 4279.
 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
 Bladet koster

For Aaret \$ 35
 For Aaret til Canada eller Norge 1.00
 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
 Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adressforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive gamle den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Bladet sendt til den nye Adresse uden Opbehold.
 Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

M E R K .

Naar de Indsender Betaling saa se efter paa Adress-slappen om der bliver kvitteret. Det tager normalt to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indmelder sig Fejl, som ogsaa kan hende, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det vedr. vanskeligt at faa det rettet. Hvis de ogsaa med dette.

R. R. Beard, Parkland, Wash., er nu Redaktør for Børnehjemmet i Parkland.

Alle Penges til Hjemmet sendes til ham.

Alle Penges, som sendes til Herald, bør sendes adresseret:

Pacific Herald,
 Parkland, Wash.

Send ikke Penges til Redaktøren da det volder Besvær.

Til Læserne.

Forretningsskriveren beder om, at alle, som staa til Næst med Betaling for "Pacific Herald" vil være saa venlig at indsende Pengene straks, om det er muligt. Regnskabsaaret aflattes sidste Maa og vi vil gerne faa rigtig mange Penges, saa vi kan give en god Rapport om Herald's Financer.

Glem det ikke, send Penges straks!

Luther College Concert Band and Chorus Concert i Tacoma paa Mandag havde julefest for Forsamling.

Koncerten var en sand Nydelise for alle til stede.

Da Prof. Sperati og "Gutterne" kom ind i sine straalende hvide Uniformer og tog sine Pladser, blev der Begejstring i Forsamlingen. Men da de havde spillet det første Nummer var denne Begejstring stegt til den største Beundring af Spræk og hans lille Gutter. Hvert Nummer medtoges med varmende Bifald og efter et Nummer spillede. Svært ung

adsparet. Men da de sang "Gutterne" brød Julefesten løs. Hun du tra.

Sperat-Dagbladet og Vredsen ellers taler om Rejserne med hverste Aarsyd. De søger paa hvilket et Tab Tacoma led den Gang. Sperati rejste.

Si fortæller hun godt nu, hvorledes det gik til at Prof. Sperati og hans Gutter vandt sine Præmier, som de vandt Hjer paa Rejserne.

Her i Tacoma vinder de alle Hjertes. Alle, som hørte dem taler om den sjældne Rejse. Men ikke det alene. Det som vi glæder os over fuldt saa meget er "Gutternes" Optreden. Hvor de fandtes, lægger man Hjerke til Hjerke. Hverne mind og pene Hjerke. Det er det samme, hvem jeg taler med, saa lyder det: Luther College og det norske Folk har et Grund til at være stolte.

Si skal Hjerke være om dette lille Gang, naar vi naar til næste Tid.

Børre Nordmand i Tacoma fortæller hvor Tak for den Guld, de har givet os i disse Dage.

Theodore Gulhaugen besøgte i disse Dage vore Menighedsfolk i Beltingham, hvor han arbejder paa Pacific Lutheran Academies Skole og for Pacific Herald.

Borrius Uge tilbragte han i Ellingham og Omegn. Han ønsker derfor at takke hjertelig hende Prekt og Menighedsforretningen for den Courtesier, de har vist ham. Tak!

Brev fra Nina.

(Brevet, som er et Prisbrev, var skrevet paa Engelsk og vi gengiver det her paa Norsk.)

Siwangsheim, Honam,
 18de Maa, 1915.

Hjerte Agnes!

Det er trodsende varmt. Det er den varmeste Dag vi har haft. Den begynder nu at forlure, hvorfor man slutter op i Hjertene om Sommeren. Vi rejser herfra Fredag Kl. 4 om Morgenen. Været er blidt og fint af sig i dette varme Veir, saa vi maa rejse før det bliver altfor varmt. Vi hader, at vi kan naar Siwangsheim paa Fredag Aften og vi bliver der til Mandag.

Jeg smæler ikke denne Næse med Glæde, da Miss Annie og jeg maa gjøre den alene. Jeg skalde sige, at Pastor Barlen kunde gjort Altsammen sammen med os. Men han fandt, at han maa prædike paa Søndag i Siwangsheim. Vi tager vor "Bus" med, men da han er borte til Mar og ikke er vant med os, saa

Pacific Lutheran Academies Skoleblads Redaktionspersonale.

langt vil han ikke være stund til at holde Skridt med Været. Vi hader ham derfor en Dag forud med vor Baggage.

Et meget godt Tilfælde indtraf her paa Søndag. En af vore indfødte Skolelærere døde og efterlader sig tre små Børn. Hun var en fattig Enke og har ingen Familie, saa vi vil vel maatte tage os af Børnene.

Enne Kvinde blev bit af en Hund en Hjer for hun løbe og hun kom da til os for at vi skulde stille hende Skand. Miss Annie stillede det fire Gange og da kom hun ikke mere. Søndag morgent jeg en af Skolelærerne, hvorledes det stod til med hende og hun fortæller, at Mrs. Oms var meget syg. Jeg blev angstelig, da jeg troede, at det var paa Grund af den lærde Skand, hun nu var saa dærlig. Men Mrs. Oms sagde, at Skanden var ikke spulmet, men at hun havde stærke Smertes i Hovedet. Jeg sendte Læger til hende. Den næste Morgen fortæller Mrs. Oms, at hun var borte. Vi tog da Medicin med og rejste for at se til hende.

Vi fandt Mrs. Oms lidende paa Smerter, men hendes Skand var om trent frisk igen. Vi gav hende Medicin. Hun blev troede, at hun skulde dø. Da jeg så paa hende fandt jeg, at hendes Nummer var meget forbe. Oh, hvor hun var guffen! Jeg bad Miss Annie, om hun ikke kunde hente en Ven. Vi gikde hun og Mrs. Oms saa sig stille. Saa bad vi Herrns Ven komme. Hun bad med de Tæle, som hun havde. Efterpaa sang vi: "Jesus elsker mig." Det er en Værdsel, som Skolelærerne holder meget af. Mrs. Oms sang ogsaa. Da vi havde sunget det andet Vers begynde hun igen paa det første. Da sagde hun: "Jesus elsker mig." "Jesus elsker mig." Vi sagde, at Jesus elsker hende, og maatte hun nu vilde, at hun skulde gaa hjem til hjem. Vi spurgte hende, om hun vilde det. "Godt," sagde hun. Det vilde hun. Da det nu var Næstetid, gik vi endssomt hun ikke vilde, vi skulde gaa, men vi tode-

de at komme igjen efter Gudstjenesten. Under Gudstjenesten kom en af hendes Naboer ind i Kirken og fortæller os, at Mrs. Oms holdt paa at dø. Vi troede ikke, hun vilde dø saa snart. Vi sendte en af "Bibel-skolelærerne," Mrs. O. derbort med en Gang, men det var for sent. Hun var død. Na, det er saa underligt at hente paa. Hun er det første, som vi har prøvet paa at undervise. Kunde hun nok, saa hun kom ind til Gud? Hvis ikke, er det vor Skand. Hun var i Kirke flere Gange og hun har holdt paa at lære Skolelæreren, endssomt hun ikke kunde lære. Jeg tror, hun havde lært bare den første Side. Men hun holdt saa fast ved dette: "Jesus elsker mig," og hun var saa stille og det var en saadan Fred over hende, da vi bad med hende. Na, hvor jeg hader, hun blev frejst! Hvis ja, var det da ikke godt, at vi kom til Siwangsheim og har prøvet paa at undervise og prædike lidt, selv om vi ikke kan Sproget saa godt endnu.

Jeg har hørt Gudstjeneste de to sidste Dage. Skriv det er Barnen, som fortæller den.

Borrius Guldel har hørt Skolelæreren. Der arbejder her i Siwangsheim (sit foretoges af Mrs. O. og en af Skolelærerne, som vi har hørt med os i Siwangsheim, endssomt hun lærerede med Miss Ogefælde. De skal leve her lige ved Skolelæreren. Der er ogsaa en pige, som vi har hørt med os, som skal hjer her i Sommer.

Vi hader, det er godt at gaa fra dem her nu. Vi hjer os indtil til Julefest her endssomt. Na, hvor de holdt ved os paa Søndag. Vi er takkede til Folk her Mr. Com paa Søndag.

Dette er en fri Omgivelse af den Del af Brevet, som vi vil saa til at gengive. Det er Brevet af Miss Olive Christensen.

Gud vil gerne vore Missionær. Gud give dem meget Guds til Arbejdet og læmme dem i Raade. Men Missionen har i Ven!

Fra Vort Virkefelt.

Seattle (Ballard.)

Søndag holdes ifte de regelmæssige gudstjenester i Nordstjernen. Den aftenlige søndagsskoleundervisning holdes i Kensington Park. Ifte, som du ifter det, er hjertelig velkomne, enten de er børn eller voksne. Kl. 9:45 samles barnet i aften og naar hjemmet ind i kirken, hvor der holdes gudstjeneste kl. 10 med korte taler paa engelsk til de unge og paa norsk til de ældre, og kl. 11 kommer en "special car" til at maatte forsamlingen paa hjemmet ved kirken og la alle til parken, og der blir vist ind paa nogle blomster og blomster og saa. Det holder bare almindelig til. Man for sin aften med i kirken, som man kan gaa til den helligkirkens eller gudstjenesten.

Præstehuset har det fuld indtil i et par uger nu, og dog har det været for præstehuset at hille paa søndagens lærere. Højskolelærere og lærere, ligeledes en del søndagsskolelærere fra vest. Bergensens menighed i Chicago har lovet at lide hille paa søndagens lærere. Følgende præster har deltaget i de og præstehuset: Dr. S. S. Stab, formand C. F. Bergens, dr. J. R. Bjerkedal, præstene S. Guldorsten, R. E. Guldorsten, Abel Kadersten, L. Berges, K. H. Fendvig, S. T. Lee, Alfred Johnson, J. Samneros, D. Jacobsen, L. Salveit. Bøstjerne Støll og Uger og Seattle var ogsaa som vanlig at komme med.

Særskilt glædeligt har det naturligvis været at se hille de forskellige besøgende præsters virksomhed. Første søndag efter høstet holdt taler jo som for navnet, dr. Stab, som har været næsten alle svenske præsters lærer, og past. Kadersten. Første søndag talte past. Samneros over teksten: "Vorder arbejdet glædere og ifte det lærere." og om aftenen talte præstene Bergens, Samneros og Salveit om "den lykkelige lev." Gennem formand Bergens var opfordring fortsatte til de andre fra julefestens og foreningens historie. En hjertelig tak til alle disse for de lykkelige og varmende ord, og glad er vi, at kirken har saa det holdt ved alle disse møder.

Ungdomsforeningens "Rensnings" havde et talrigt og hyggeligt møde torsdag. Der mistes fravær fra Wellington sang og spil, og præstene Bjerkedal og Johnson talte, den første om ungdommens oplysning til at gøre noget for sin frelse og næste ved at ofre sig for tilhæveren, den anden om ungdommens forhold

til sin Gud, kirke og prest. Det var gode ord, som vandedes med tal. De to lærere havde desværre ifte været med os søndag. Men blev som altid et overnatningsloft, det formiddag, Peter Hansen, holdt en hyggelig tale til til Bergens for "højskolearbejdet og andet" og optrædte han en sang om fra ungdommens ungdom. Dette var virkelig søkket os de unge.

Ungdomsforeningen mødte mandag hos træsnidningsfirmaet Griffin og holdt en hyggelig aften. Det blev besluttet at la ungdommen fra de sidste søndage i sommermaanederne til udflygt, og at gudstjenesterne paa den sidste søndag i juli og august holdes i det frie. Stud og Hø skal senere bli behandlet. Kirkesangerpartiet valdes til januar. Pensionatets sekretær's henvendelse til menigheden besluttes til frekvaliteter, som arbejdet første mandag i juli. Målet var som vanlig, at man ifte skal en høj helligkirkens indbød.

Tacoma.

Julemands Kapel kl. 11 og Stevens Street, C. Gage, Pastor. Søndagsskole Søndag Kl. 11, Helligkirkens i Helligkirkens for middag kl. 12 til 12. Alle børn velkomne.

Tacoma.

Gudstjeneste i den katolske kirke Warner og 62de, C. Gage, Pastor. Søndag Aften kl. 7:30, Helligkirkens i Helligkirkens Eftermiddag fra kl. 2 til 4:30. Alle børn velkomne.

Winnock Wash.

Ungdomsforeningen mødte torsdag den 1ste juli hos Mrs. Hans Jensen. Alle velkomne.

Bellingham, Wash.

Søndag Aften den 2de de. holdt Luther College Band med Oboen koncert i Tacoma Oboen herholdt. Mange er det som ventet med glæde paa "Bandet" komme, da de er kendt med deres dygtige ledet. Højskole. Som det jo helligkirkens første julefest her i Bellingham. Et hæder at ved mange af vore julefest i helligkirkens alle ogsaa berette sig af helligkirkens til et i o hellige iglen sin gamle vrede og som talte til den beredte Musik som fremtræder af de unge. Mand, som har med sig. Som derfor som mange som kom. Tilføjer et at som hos Sund Drug Co., Engberg. Owl Pharmacy, Fremming's Drug Store.

Kajmønstret og Musiklærernes Kontor ved Pacific Lutheran Akademi.

bestanden af mange andre omring i Thyen. Taleren holdes i West politan. Oboen Gud.

Søndag den 20. Juni holdtes Konfirmationsgudstjeneste i Zion kirke i Bellingham. Følgende gjen tog den Dag til Dødsbøfter: Carl Victor Jandine, Carl Christian Miller, Julius Gerhard Berg, Rudolf Martin Hansen, Martha Janet Woen, Marie Albertine Hillestad, Ole Marie Helen Bjeld, Eriksen Charlotte Dahl, Annette Marie Jacobsen, Dora Johanne Beatrice Olson. Gud lovare disse unge i troen. Taleren var Julefest og en stor forsamling var fremmødt. Målet som søkket en par Sange for helligkirkens. Efter optog til Julefesten.

Om Eftermiddagen holdtes Helligkirkens gudstjeneste og var mange deltog.

Om Aften holdtes Gudstjeneste i Vor Herlids kirke hvor Past. R. E. H. Gage fra Whitewater, Wis., prædikede. Taleren var nemlig her paa Besøg hos Eleotinerne.

Følgende torsdag havde vi Besøg af Past. Eriksen og P. Berg fra Colfax, Wis. Vi talte for disse Besøg og haaber at det ifte bliver alt for længe til de besøger os igjen.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Herlids kirke, 2de og 17de Gade. Søndagsskole paa Engelsk. Utsagn paa Norsk. Pastor Tolson har lovet at prædike om Aftenen kl. 8. Det vil glæde alle vore Venner, at saa hille ham.

Vor Herlids kirke var holdt til Trængsel ved helligkirkens paa Søndag. Formand Dr. Stab prædiket. Det var en Julefest, som sent vil glemmes. Gærded udloset en Tak til Dr. Stab for hans Besøg. Si har haft mange besøgende i

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
70 MILLION DOLLARS
11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
Bæger vi til Spareindskud te Gauge om Aaret

Bæred om med \$100 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Fringle, V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Vlied, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries - Hay

Feed

and Hardware

Tel. Madison 173-J 5.

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct

P. Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes sølagtig

M. 7214 1101 Tacoma Ave

from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases

Linier

J. F. Visell Co.

1321 Pacific Ave.

det sidste, men paa grund af de mang-
ar ekstra Bjæremaal er vi denne
Sang alle istand til at berette om
det.

Air, Wash.

Mr. og Mrs. C. Stordahl og Mr.
og Mrs. Joer Eoen fra Winnebago
County, So. Dakota, har været paa
Besøg hos Mr. og Mrs. W. Gur-
derfon.

Kvindeforeningen møder hos Mrs.
Joer Antonis Fredag denne Uge i
Ledenfor Lørdag.

Past. Chr. Haderjøn, Winne-
go, Minn., besøgte Professorens
paa Skandinavisk fra Sønderside
Past. R. Nelson, Vold, Minn., vil
afsaar indom for i næste

Olem alle Vatter College Børns
konserter som gives i Kirken Søn-
dag Aften.

Kvindeforeningen havde sit Sam-
møde hos Mrs. Alex. Johnson. Tal-
gende Deltagelse blev sagt for fem
mønde her: Mrs. Gundersen, Be-
stuerende; Mrs. D. P. Ruunde,
Syndelsbestyrerinde; Mrs. E. S.
Hogg, Assistent; Mrs. D. E. Sel-
dahl, Sekretær. Foreningen havde
høst et i alle Maader godt Aar. Ste-
re Samlet var blevet til den nye
Kirke. Mønderne arbejder nu for
et nyt Aar.

Wiltown, Wash.

Mr. og Mrs. W. Salvorson til-
føjede Lørdag et uventet Besøg af
en stor Store Bæmmer fra Ayr og
Wiltown. Gjæsterne bragte med sig
en Pengesum paa ca. \$80, og en
Del Nødder. Ved samme Anled-
ning blev ogsaa Mr. og Mrs. Sal-
vorsons yngste Søn døbt og fik Nav-
net Carl Emil.

St. German, Wash.

40 unge Mennecker indvandrede ved
sidste Ugedag med sine Kæm-
mer og Begynder om at blive optagne
som Medlemmer af Ungdomsfore-
ningen.

Brudpar. Anton Egeberg og Miss
Anna Blode blev gift i Lørdag
den 16de Juni. Brudparret blev
helst i Mr. og Mrs. Ared Haderjøn
Sjæle. Egebergs af Bruden. Et
kort Nihil Gjæster var tilstede. Mrs.
St. Prichy sang en Solo og Miss
Edna Selvig spillede Bruden. Miss
Alice Anderson og Soren Ege-
berg var Vidner. Det var en helt
glæmmeleg og glædelig Bryl-
lopsfest. Brudeparret er begge
Medlemmer af Menigheden her.

har de i flere Aar har arbejdet med
ingen Tid. Kvotelle og Trossab
Vi ønsker det unge Par Gode Hel-
sønder og mange lykkelige Dage
deres framtids Gjør.

Kvindeforeningen har sit ugent-
lige Møde Lørdag den 16de Juni. Mid-
dag foretoges. Menigheds Komite
indledes paa det nærtelste.

Mr. og Mrs. Vero Wald, Elmer
Tolle, S. D., deltog i disse Dage
Die Gundersen og Familie.

Z. E. Zetter, Winnebago County,
So. Dakota, opholder sig her Uken
hos Mr. og Mrs. E. Zetter.

Dr. E. Dacoli er tilfaldet her
og huserer i "Highway Building"
paa 1ste og Broadway. Rdr. Chicago.

Gjæstebøger.

Gamle Jægersborg Gøst og Alder
komiteen søger Oplysning om
in Søsteren, Søren Tjelle
Lernæs. Det søges ved hans Ad-
dresse vil de være en Tjelle
ved at indlede den til Sjællands
Bøstær. D. Wenberg, Stanwood,
Wash.

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.
Plumbing
and Heating
Main 292-A 2292
1100 Commerce Street
Tacoma Wash.

Bestillinger modtages paa 'Folk-
kalenderen,' der vil være rede
til Forsending den 15. December,
ligeledes paa Synodalberetning-
gen.

Godt Udvalg af Bibler, Psalm-
bøger og kristlige Bøger findes
paa Lager til billige Priser. Post-
ordre fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.
1114 Pacific Ave. Tacoma

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvans, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Se-
attle. Phone: Ballard 1306.
- Blakkum, L., Box 115, Rockford, Wash-
ington.
- Helsum, E. S., 522 Athens Ave., Oak-
land, Cal. Tel. Oak 428.
- Borge, Rev., Olaf,
Lawrence, Wash.
- Roop, P., Cor. A & Pratt St., Burak,
California.
- Brevik, T. L., Teller, Alaska.
- Brevik, G. L., Genesee, Ida., Route 2
Box 30.

- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Eyjenh, Rev. R. U., 206 Hermann
St., San Francisco.
- Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th
St., Seattle, Wash.
- Fountain, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Se-
attle, Wash.
- Greenberg, Past. O., 37 Collingwood
St., San Francisco, Cal.
- Hagosa, O., 4314 No. 19 St., Ta-
coma, Wash.
- Harstad, H., Parkland, Wash.
Phone 7834-J-3.
- Holmdahl, O. E., Fir, Wash.
- Hellekson, O. C., 810 No. 3rd St., No-
Yukon, Wash.
- Hendriksen, Geo. O., 423 E. 10th St.,
Portland, Ore.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 201 1st, Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1484 Iron St., Belling-
ham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson
St., Ellensburg, Wash.
- Neale, Th. P., 417-427th St., Astoria,
Oregon.
- Norgaard, C. H., 2932 Lombard
Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma,
Wash. Tel. Main 4379.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson
Ave., Pasadena, Cal.
- Preus, Past. H. A., So. 210 Chandler
St., (at rear of church, E. 212
Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preus, O. J. H., 3819 Paloma Ave.,
Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., Port Madison, Wa.
- Stenerud, E. M., 2455 Howard St., San
Francisco, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat-
tle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St.,
Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. T., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Jo-
sephine Alderdomshjem, Stan-
wood, Wash.
- Andrew Leknes, Kassierer for In-
dremmissionen i Pacific Distrikt,
Stanwood, Wash.
- Legue, N. P., Kassierer for Josephine
Alderdomshjem
1445 Moore St., Bellingham, Wa.
- Guard, K. K., Kassierer for Park-
land Barnehjem, Parkland.
- Nelson, Miss Ida, Bestyrerinde
for Parkland Barnehjem, Park-
land, Wash.
- Luthersk Kommission, Bergen, Nor-
ge, uddeler gratis Andagtsbøger, kri-
stelige Postkort og Sang. Ialt
uddelt 1,500,000. Vær med og delta
Arbejdet.
- The Stephen Home.
Naar Du kommer til Portland, Ore.,
Vær villig Børster for Rejsende.
tag ind paa The Stephen Home
(Det næste hjem for unge Mand.)
Stephen Home, 249 1-2 Holliday
Ave., Portland, Ore.

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
& C. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

Dr. C. Quevlie
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Byst.
 Kontortid KL 1-5 a. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 KL 7-8 a. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Dr. Hyslin
 Office 1201-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings and Sundays by
 appointment
 Phone Main 400
 Residence 914 No. 1 St. Main 550
 House calls made preferably out-
 side of office hours.

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor Timer—3 til 4 Efter. Om
 Efterskiftene holdes Aftale
 Tel. Main 7683, Madison 1003
 Tacoma, Wash.

Det Norske Emigranthjem.
 45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Main 7745 Tacoma, Wash.

Været for dig selv.

En Gud kom til en Dames Hus og sørgte, om hun ikke vilde høre Været, hun havde været ude hele Dagen og plukket en hel Del.

"Jo," sagde Damen. "Jeg skal høre dem af dig." Hun tog skurven med sig ind i Huset. Guttene forblev udenfor og forsøgte at høre for nogle Stenringle, der hang i Døren ude paa Alkoven.

"Hvorfor kommer du ikke ind, saa du kan se, om jeg smalter dine Været?" sagde Damen. "Hvordan ved du, at jeg ikke bedrager dig?"

"Det er ikke bange," svarede Guttene. "For jeg ved, det blev været for dig selv."

"Været for mig selv?" sagde Damen. "Godt mener Du med det?"

"Jeg mener," svarede Guttene hurtigt, "at jeg bare vil høre nogle Været, mens du vilde gæste dig til Døen, om du gjorde det. Tror du ikke da, at det blev været for dig selv?"

Guttene havde Ret. Den, som stirer eller gjør noget galt for at vinde nogle Gælder, taber meget mere, end han vinder. Det er ikke den, som holder ouden, som det er været for, men for den som gjør ondt.

Ingen Røje, ingen Fjeld,
 Ingen Skur og ingen Steid,
 Et de mange Laarer baade
 Skulle Kaffe Fred og Raade.
 Du et Sunden sans kan,
 Skriftis er din Fælsfermand.

Hvor fører din Vej dig hen?

Det fortælles om den berømte italienske Digter Petrarca, at han længe havde søgt at bestige et bestemt Fjeld, fra hvis Top Udsetten skulde være langt smukkere end enhver anden Bjergudsigt. Endelig havde han fundet sit Mål, og væntet af Sønnets Gærlighed havde han sig med for at træffe og drøge Augustins Værelsdører frem af Været. Det var ikke Ord, som faldt ham i Sinene, når dette: "Menneskene rejser langt for at bestige høje Fjelde, for at betragte Havets Majestæt, eller for at udforske de store Floders Udspring, men de forsonner sig selv."

Dette Ved ueløst i dette Gieblif gjorde et dybt Indtryk paa ham. "Naar jeg," tænkte han, "har omstrøget mig saa for at bestige dette Fjeld, som mit Løgnene kunde være nærmere Sammen, hvad maatte jeg ikke da gjøre, forat min Sjæl kunde komme nærmere Udødelighedens Egne?"

Det os, om hvordan Tanke til Rum, saa ofte det jordiske optager os meget. Maatte vi ogsaa samtidig be-

tænke, at alle disse jordiske Gærligheder forgaar, og at vi kun naar det evige paa de Veie, paa hvilke vi vandreder ved Guds Haand.

Den gamle og den nye Tro.

Den berømte Pastor Garmus i Sermandburg, kom engang sammen med en rig Juristfabrikant i en Jernbanestog. Fabrikanten, som ikke kendte Garmus, talte store Ord om sin Millioner, som hans Fabrik havde indbragt ham. "Se blot paa mig," udråbte han, "nu er jeg en grundrig Mand. Jeg er bleven det ved min utværlige Fjeld, alene ved Udskillingen af de i mig liggende Stærker. Fortsæt De, min Herre, Dem paa Juristfabrikationen?"

"Ikke meget, jeg er Præst," svarede Garmus i en udmyt Tone.

"Saa fortraffeligt, en Præst, det var et intetligt Træk. Jeg har længe søgt at samtale med en Præst og foreslagte ham et vigtigt theologisk Spørgsmaal. Man taler i den Tid saa meget om en gammel og en ny Tro. Vær af den Gædthed at sige mig, hvad der menes med den gamle og den nye Tro."

Garmus var villig til at svare, men bad blot om at saa gæste det gjen- nem en Lianesse. Det indvilligedes ham, og han begyndte:

"Ser De, min Herre, naar der hører Gud Kroner nogen med sin Velsignelse, og denne Mand derved bliver ringere og ringere i sine egne Gæder og træder i Ubegyndelighed:

"Dette har jeg ikke forment; hvor- at kommer det dog, at den gode Gud lader mig blive saadan velsignelse fædelt? Naar Gud vedbliver at velsigne den udmyt Mand og Manden for hver Dag bliver udmyttere og udmyttere, — ja, da er dette den gamle Tro. Men den nye Tro har det paa en anden Maade. Den en bliver af Herrens velsignet med Rigdomme, men ikke fortaar, at den skal fremfalde Ubegyndelighed hos ham og taknemlig hærlighed til Herrens, naar han udenfor at blive udmyt og taknemmelig, siger til sin Væretseende: "Se paa mig; det er jeg." — ja, da er dette den nye Tro."

Lutheriske Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Uddeling rundt om i Hjemmene, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Syge, vil vi gjerne saa Lov til at henlede Opmerksomheden paa Lutheriske Bogmissions mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Biskep og sendes mod et ubetydeligt Bidrag ved Sendebesøge til Lutheriske Bogmission, Bergen, Norge.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
 Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
 Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Puget Sound Posten

Printing Department
 For all kinds of **JOB PRINTING**
 Business- or Visiting Cards
 Billheads, Letterheads, Statements, Etc.
 Also Equipped with **Linotype** and **Modern Machinery** for Printing
 Books, Catalogues, Pamphlets, Etc.

We recommend the **PUGET SOUND POSTEN**
 119 So. 14 St. Tacoma.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:
 1. Primary Grade.
 2. Intermediate Grade.
 3. Advanced Grade.
 4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Aifsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Aifsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUTORING—Single lessons instruction in Band, Orchestra and Chorus work is **FREE**.

\$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

(Fort. fra Side 2.)

hans Fader gif først Gudst, han bad ham komme ind i Huset til en gammel gudbragtig Ven og Nabo. Trene Tron drog Sønnen igjennem til den rette Vej, og hans Fædre omvendte sig ogsaa.

Gud, hvis Ord er sande, og som holder sine Afga, har forrettet at han indtil det tusende Aar vil velsigne dem, som efter ham og holder hans Bud, men han vil ogsaa hemsige Fornidrenes Bunder paa Verdens indtil tredje og fjerde Aar Derfor kan Fornidrene ikke efterlade sine Børn en straffeløs Fret, end har Trøder, som ikke er tilgjængelige ved Troen som den Herrens Jesu Blod og Tød. Ethvert Barn, som bliver født, er en dødelig Advarsel til Fader og Moder om, at de maa afværges sig fra at gøre sin Svandelskab og svare sig af Sjælen til Herren. Det første, som Børnet maa lære af sine Forældre, er Samtale med sin himmelte Fader, Sønnen, eller Jesus Kristus, men det maa være Sønnen, som udtrykker den kristelige Tro til alle Aarene. Men de fleste Børn siger, at Fæderne forstår indtil det, som det er i en Verden fuld af Under og alt bliver levende for Børnet; det lærer med sine Duffer, og de bliver for det levende Menneske. Duffer lærer og græder, er arlig og uortig og Gæst, som rider paa Stoffen, lærer den levende. Et under sig. Biletsens Biletsens, i hvis Duffer de gamle foragtede andre lærer sig for at trænge ind, gøre, at Børnet ser sin Gud og lærer og omgæves med ham, som han som til Adam og Eva i Paradiset og gif i Eden, da det var blevet skabt om Aftenen. Derfor kommer det, at det bedste Barn har et umiddelbart effektivt Udtryk, at man tror, at det er en Guds Engel? En Moder hørte og efterlod to små Pædre. Enkemanden indgik efter kort Tid Fæder et nyt Gæst. Enkelte efter Beslutning var som en ny Moder ind i det Rummet, hvori de to små havde sine Sænge; hun kaldte venlig med dem og kærede dem, da sagde det en: "Er du en velsig Moder?" Hun svarede: "Nej". "Nu", sagde Børnet, "som maa du gøre som den anden Moder og kære dem med dine Sænge og lade os bo." Hun gjorde det og Børnene elskede hende, som den velsigede Moder, fordi hun opfyldte den bedste af de moderlige Pligter med dem.

Børnets Liv har sine bestemte Aar, fra 1-7 Aar er Tiden til det 7de, fra 7-14 Skolen, Tiden til at lære, fra 14-21 Tiden til at lære at arbejde. Hverdag og mest tilstræffende er den første Periode. Sko-

le Grundskole giver Børnet i det første Aar, tredje eller fjerde og Sæsonen, som det har at udføre. Det lærer at gaa og krammer, at tale, først bliver det hørt fra et Sted til et andet, derefter forsøger det at krybe og gaa ved Moderens Haand, men endelig bliver det bedre og gaa alene, men Moderen holder omhyggelig sin Haand over det for at det ikke skal falde. Men hver Forælder til Børnets Forældrer og Moder, som det er de første Skole, som snart overstrømmes det Børnets Lærings og magtig udvikling: Samfundet og Besiddelse, som Høflighedsfølelsen sig, og det bliver lært af at gøre sig, at gaa på alene Vej og gøre nye Løbninger. Det lærer at skille mellem de forskellige Personer, som angår det, og betragter med Børnets ender Fremmed, som kommer til Gæst og indtager ham med sin Pligter. Det begynder ogsaa allerede i de første Aar at tale paa sin Fæder, selv er det enkelte Begreber, som det giver Pligter og Besiddelse, men derfra gaa det hurtig videre, uddanner sig til nyt Sjæle, og Moderen forlader det; hvad Børnet ikke kan udtrykke, det er Wijsdom og Omdømme. Men det varer indtil det lange, i hvad Børnet bliver i Modstand til andre Børn, som det ser, sig som Børnet som en egen Værdighed, at det ikke længer betragter sin Fæder og andre med Børnet, men siger "jeg" og "du". De første 7 Aar er som en Guldalder. Efterhåndsom Børnet bliver yngre bliver Moderens, Fornidrenes Værdighed og skænder for det, og stor er det Glæde, naar det bliver brugt til sine Pligter og tror, at det kan gøre sig nyttig, naar det henter eller bringer noget. Det første Vera i Huset kommer de første og bedste Børn og de bedste og bedste, som det er i Biler. Det første Barn bliver let en Værd for de næste Fornidrens Løbninger, det bliver ofte meget for tidlig uddannet til et forstandigt Menneske, meget lettere gaa det med det andet og tredje Vera. Man kan ikke nægte, at de, som gaa frem efter pædagogiske Regler, bedre forstår at opdrage end de, som ikke opgiver det, og der gives en Fæderlig, som kaldes Pædagogik. Gudstrængen er den bedste Videnskab og Hæderfølelse, som ikke ser sig selv, men elsker Gudstrængen i Børnet, træffer det rette. — Ved det 7de Aar begynder Skolen til at gå. Skolen har Herren til Hoved, som indlæste Dagen; så han behøver ikke alene at høre i den trælske Guds Ravn, men tilfryede ogsaa:

„og lærer dem at holde alt, som jeg har bejaltet Edet.“ Det er den første og forvæntede Dagene, som er givet Skolen, og naar den ogsaa har sig for Børnets tilkommande borgerlige Skole, man den dog aldrig forglemme, at den skal opdrage Gudstrængen og at i alle Stænder og Stilleheder Troen som den rene Gud er den eneste og ledende Kraft. Den eneste Kraft, at der i Skolen kan underrettes i Gæstfølelse, som ikke staar i nogen Forbindelse med Troen, som i. Et, en Tude kunde underrette kristne Vera, er jult et Billed, hvor om, hvormed Skolen maa gøre tabt sine Gæstfølelser afgaa. Det er netop det samme som om man vilde lære, at de gives i Kristendommen Hæderfølelse og Besiddelse, som ikke staar i nogen Sammenheng med Troen, var det dog Troen skal denlige Menneskets hele Tilværelse og indvirkning paa det Hæderfølelse og alle Ting. Man afslænder alderens dens Natur og dens Væsen, naar man vil tilfælde for den et Gæst af den menneskelige Videnskab og Gæstfølelse; derfor kan en Tude aldrig være Vera i en kristelig Skole. Ved Indtrædelsen i Skolen forandrer meget sig i Børnets Liv. Det er meget forpættigt og langt for Børnet, naar det i Skolen bliver en anden Skole, end i Skolen. Om det end afslutter til fuld Hæder derved, som det dog meget snart en levende Gæst deraf. Men hvor Hæder og

det gamle Menneske har det mest bekræftet, det udvikler det sin mørke Magt. Naar i Huset den hellige Respekt for Guds Ord, men i Skolen Overfladighed og Uvillighed har Herredømmet, som kan vistnok Børnet lære meget nyttigt, men Gæstfølelsen; at frugte og elske Gud over alle Ting, gaa tabt.

Eller naar Børnet lærer i Skolen: Du skal helligholde Søndagen og Fornidrens ikke læge Mægen og lever sin Søndagen som du andre Dage; naar det lærer i Skolen: Du skal ikke lunde, Hæder, trætte, og Børnet ser og lærer i Skolen, hvorledes det lunde, Hæder, lyde og trætte; naar det i Skolen bliver indvirkning forment til Ven og lærer Hæder, Hæder og Hæder, men ser, hvorledes Fader og Moder lærer og uden at Vera, gaa tilfryde uden Vera, som vil det komme paa de Tanker, at det, som bliver lært i Skolen, i en behøver at lære, men ikke at efterlære, og at det ikke har nogen Betydning for livet. Med mange Sjæle ser kristelige Fornidre sine Vera paa i Skole, hvor en Fæder, som har et uundeligt, verdsligt Sjæle, giver deres Vera og Arbejde til indet, og med mange Sjæle ser en kristelig Fæder Børnene vende tilbage til det verdslige Vera, hvor den Sød som hun udgaa, igjennem bliver troet.

Gud, at dit Barn ogsaa skal være Guds Barn.

Abonner paa

"Pacific Herald"

Koster bare 75c pr. Aar.

"Herald" udkommer hver Uge og bringer dig ophryggelig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.

Støt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.

Send os en ny Abonnent nu straks. Betragt følgende Sødsel:

Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for "Pacific Herald" fra

Navn

Adresse

Gammel
Ny
Abonnent.

Arbødigst,
Navn.....